

Valitus, jonka Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug on tehnyt 11.4.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asioissa T-604/11 ja T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 4.2.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-182/14)

(2014/C 223/03)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (edustajat: Rechtsanwalt A. Nordemann ja Rechtsanwalt M.C. Maier)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 4.2.2014 antaman tuomion asiaa T-292/12 koskevin osin,
- tarvittaessa palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen,
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka koskee yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista.

Erityisesti valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä, kun se

- 1) ei ottanut kokonaisarvioinnissa huomioon tai ei edes maininnut sitä, että aikaisempi tavaramerkki MAGNET 4 sisältää numeron 4,
- 2) katsoi tuomionsa 22 ja 35 kohdassa osan MAGNET aikaisemman tavaramerkin MAGNET 4 hallitsevaksi osaksi,
- 3) sovelsi kohdassa 25 merkkien MAGNET 4 ja MAGNEXT lausuntatavan ja ulkoasun samankaltaisuuden arvioinnissa erilaisia mittapuita,
- 4) ei ottanut 35 kohdassa sekaannusvaaran kokonaisarvioinnissa huomioon merkityksellisten tekijöiden vuorovaikutusta, erityisesti aikaisemman tavaramerkin MAGNET 4 heikkoa erottamiskykyä, merkkien MAGNET 4 ja MAGNEXT merkityssisällön samankaltaisuuden puuttumista ja merkkien lausuntatavan ja ulkoasun vähäistä samankaltaisuutta,
- 5) ei esittänyt 35 kohdassa aineellisia perusteita sekaannusvaarasta merkkien MAGNET 4 ja MAGNEXT välillä.

⁽¹⁾ EUVL L 78, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Espanja) on esittänyt 15.4.2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos v. Banco Santander S.A.

(Asia C-188/14)

(2014/C 223/04)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Vastaaja: Banco Santander S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko maksupalveluista 13.11.2009 annetun lain 16/09 22 §:n 1 momentti, joka antaa pankille mahdollisuuden veloittaa palvelumaksuja ja/tai korottaa niitä alun perin sovittuja ehtoja muuttamalla, unionin oikeuden mukainen?
- 2) Tarjoaako se, että palvelujen käyttäjä voi irtisanoa sopimuksen kuluitta, palvelujen käyttäjälle riittävän suojan?
- 3) Ovatko osapuolten vahvistamat sellaiset sopimusehdot päteviä, joihin on otettu ensimmäisessä kysymyksessä mainitussa säännöksessä säädetty mahdollisuus?
- 4) Siltä varalta, että edellisiin kysymyksiin vastataan myöntävästi, kysytään vielä, onko kahden kuukauden irtisanomisaika unionin oikeuden mukainen?

Kanne 16.4.2014 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta

(Asia C-190/14)

(2014/C 223/05)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Manhaeve ja U. Nielsen)

Vastaaja: Tanskan kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei julkaissut lopullisia vesipiirin hoitosuunnitelmia 22.12.2009 mennessä eikä lähettänyt niiden jäljennöksiä komissiolle 22.3.2010 mennessä eikä missään tapauksessa ilmoittanut komissiolle niistä
- Tanskan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tanska on toistuvasti myöntänyt – viimeksi vastaamalla 18.12.2013 komission täydentävään perusteltuun lausuntoon –, ettei yhteenkään Tanskan neljästä vesipiiristä sovelleta tällä hetkellä vesipiirin hoitosuunnitelmaa ja ettei jäljennöistä lopullisista vesipiirin hoitosuunnitelmista kuuden vuoden ajanjaksolle, joka päättyy 22.12.2015, ole lähetetty komissiolle.

Komissio katsoo, ettei Tanska edelleenkaan noudata direktiivin 13 artiklan 1, 2 ja 6 kohdan mukaisia velvoitteitaan. Tanskan 8.5.2013 päivätyn vastauksen mukaan on odotettavissa, että direktiivin 13 artiklan rikkominen jatkuu toukokuuhun 2014 saakka (noin 3,5 vuotta säädetyn määräajan päättymisen jälkeen). Komission näkemyksen mukaan on myös niin, ettei Tanska ole edelleenkaan noudattanut direktiivin 15 artiklan 1 kohdan vaatimuksia, joiden mukaan määräaika asiasta komissiolle tiedottamiselle päättyi 22.3.2010.

⁽¹⁾ EYVL L 327, s. 1